

[Jensen-Stevns.]

han mente har præget vor Politik i denne Periode. Jeg tror, den højtærede Minister snarere skulde søge Aarsagen til den Tilbagegang, der unægtelig i nogen Maade har truffet Venstrepartiet i de senere Aar, i den Nedgang, der har været for de Befolkningsgrupper, blandt hvilke vi fra gammel Tid er vant til at søge vore Kærnetropper.

Den højtærede Minister kom ogsaa ind paa mine Betragtninger angaaende Mindretallets Stilling. Den højtærede Minister sagde herom, at den eneste Sikring, der skal være for Mindretallet, er Friheden, Ytringsfriheden, og saa henviste Ministeren til, hvorledes han selv sammen med sine Partifæller ved Ordets Magt havde kæmpet sig frem. Han talte for Resten meget smukt og indtrængende derom, og jeg mindedes gamle Dage, dengang da Hørup og Edvard Brandes saa veltalende, eller rettere vel-skrivende, netop forfægtede disse Ideer i „Politiken“s Spalter og omkring paa Møderne. Men den højtærede Minister har formentlig ligesom jeg med Bekymring været Vidne til, at disse Anskuelser om det frie Ord og den frejdige Kritik i Øjeblikket ikke er i den Kurs, som de var i tidligere Dage. Navnlig i disse Tider synes jeg, at Mindretallet skulde have lidt mere Sikkerhed for, at ogsaa de kunde blive taget i Betragtning, end den, som Ministeren vilde unde os.

Den højtærede Minister fremhævede for sit Vedkommende, at han var ingenlunde den Mand, som benyttede sin Magt til det yderste. Den højtærede Minister kunde godt allerede have faaet Københavns Byggeslov gennemført, men det havde ikke været ham magtpaaliggende. (*Indenrigsministeren* [Bertel Dahlgaard]: Det var kun et Eksempel!). Kun et Eksempel, selvfølgelig, Ministeren havde af Hensyntagen til andre Interesser ladet den ligge hen, og Ministeren vilde formentlig saa føje til, at han var fuldt ud rede til at tage Hensyn til saadanne andre Interesser, naar de forekom ham at være overbevisende, og jeg tvivler ikke paa, at den højtærede Minister ogsaa vil gøre dette. Jeg har for mit personlige Vedkommende kun godt at sige om den højtærede Minister som Administrator, men alt dette er alligevel ikke tilstrækkeligt. Det, som Mindretallet maatte kræve, maatte jo være, at de Indrømmelser, der blev gjort dem, ikke kom som rene Naadesbevisninger. Der burde i Forfatningen være faste Holdepunkter ogsaa for Mindretallets Rettigheder, thi kun derved kan man opnaa, at Ret og Billighed i alle Tilfælde kommer til at gælde.

Fremdeles gjorde den højtærede Mini-

ster nogle Bemærkninger angaaende det, jeg havde sagt om Schweiz's Forfatning. Der beder jeg den højtærede Minister lægge Mærke til, at det var en Sidebemærkning, jeg kom med, men jeg havde i Forvejen udtalt, at jeg saa med megen Tvivl paa Parlamentarismens Fremtid under de Vilkaar, som den nye Grundlov og den nye Valglov byder den, og saa randt det mig i Tankerne, at man jo ogsaa kan sikre Folkestyret paa andet Grundlag, som f. Eks. i Schweiz, og da den højtærede Minister jo saa stærkt havde fremhævet Samarbejdets Betydning i sin Tale i Folketinget, som jeg citerede, fandt jeg Anledning til at gøre opmærksom paa, at hans Tanke om Samarbejde paa det politiske Omraade synes i det mindste for udenforstaaende paa den smukkeste Maade at være realiseret i Schweiz. Det var derfor, jeg gjorde denne Bemærkning.

I øvrigt skal jeg slutte med at sige, at jeg jo er blevet sendt op paa Talerstolen for at give en Begrundelse for Venstrepartiets Stilling til det foreliggende Valglovsforslag, og jeg har derom afgivet den Erklæring, at vi for vort Vedkommende ikke vil kunne stemme for Lovforslaget, da det er en Følgesvend til det Grundlovsforslag, som vi er imod, men at vi anerkender, at der er adskillige værdifulde Enkeltheder i det, og at vi derfor ikke har noget imod at deltage i et Udvalgsarbejde for at forbedre det.

Naar jeg yderligere er kommet ind paa forskellige halvfilosofiske Betragtninger over den politiske Udvikling her og andetsteds, maa jeg til min Undskyldning have Lov til at sige, at den højtærede Minister langt fra at afskære Adgangen dertil tværtimod har lokket mig til at gaa videre ad denne Bane.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Jeg tror, at den ærede Ordfører for Venstre og jeg nu har haft Lejlighed til at fremsætte vore Anskuelser saa godt, at vi vist ikke kan komme ret meget videre, og jeg skal derfor ogsaa kun gøre nogle faa Bemærkninger.

I det ærede Medlems Argumentation nu faldt det ærede Medlem tilbage paa: Hvad saa med de smaa Partier, som ikke bliver repræsenteret, ikke kan blive repræsenteret, saa maa de jo ogsaa stemme paa andre, hvis de ikke kan faa Adgang til at opstille Lister. Meget praktisk er denne Bemærkning nu ikke, da praktisk talt alle smaa Mindretal efter den hidtidige Valglov har kunnet opstille, og der-